

Моя събратъ излѣзе въ срѣдата и се поклени прѣдъ публиката.

— Марко, па тази китка и да ѝ дадегъ на най-добрия човѣкъ.

Марко взе китката въ уста, обиколи нѣколко пѣти и се спрѣ, като подаде китката на една дебела и грозна жена. Азъ се разсърдихъ много отъ това и едвамъ се сдържахъ да се не впуснѣ и грабнѣ китката, но Господарѣтъ му продължи: — Ела, Марко, да покажешъ на тѣзи хора, че ти можешъ да се изправишъ правъ и да туришъ тази шапка на главата ми.

Марко взе шапката съ жбѣи и се приближи. Той си испнѣж вратѣтъ, обиколи го два пѣти, но не може да тури шапката, защото човѣка бѣше много високъ. Азъ капнѣхъ — не можахъ вече да се стѣрпя, а прѣскочихъ, грабнѣхъ шапката, качихъ му се на гърба и ъ турихъ на главата му.

Човѣка се уплаши, развика се и се мъчеше да се